

مجله سنجش و ايمني پرتو، جلد ٤، شمارهٔ ٢، بهار ١٣٩٥

مطالعه اثر کربن بر پاسخ EPR نمونه هیدروکسی اپتایت سنتز شده به روش شیمیایی تحت تابش پرتوهای گاما

عباس نوری'، فرهود ضیائی'* و مصطفی شفائی"

^۱دانشکده فیزیک، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تفت، تفت، ایران. ^۲پژوهشکده کاربرد پرتوها، پژوهشگاه علوم و فنون هستهای، تهران، ایران. ۲دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، تهران، ایران. * تهران، پژوهشکده کاربرد پرتوها، پژوهشگاه علوم و فنون هستهای، سازمان انرژی اتمی ایران، صندوق پستی: ۳٤۸۳–۱۱۳۶۵ پست الکترونیکی: fziaie@aeoi.org.ir

چکیدہ

اثر کربندار کردن به روش جانشینی گروه عاملی کربنات (CO₃⁻²) در ترکیب شیمیایی مواد اولیه سازنده HAP بر پاسخ EPR ماده هیدروکسی اپتایت از دیدگاه دزیمتری بررسی شده است. ابتدا نانو پودر هیدروکسی اپتایت مصنوعی به روش رسوب هی شیمیایی با جایگزینی بنیاد کربنات (Co₃⁻²) در جایگاه گروه عاملی فسفات (PO₄⁻³) در ساختار هیدروکسی اپتایت استیکیومتری (CH₀)₆(OH)) تولید شد. مشخصهیابی HAP به وسیلهی ابزارها و آزمونهای XRD و FTIR انجام شد. سپس نمونهها تحت پرتوهای گامای حاصل از چشمهی کبالت ۲۰ با ذزهای باسخ HAP به وسیلهی ابزارها و آزمونهای Cas و پاسخ FTIR انجام شد. سپس نمونهها تحت پرتوهای گامای حاصل از چشمهی کبالت ۲۰ با ذزهای باسخ HAP به وسیلهی ابزارها و آزمونهای TRD و RTIT انجام شد. سپس نمونهها تحت پرتوهای گامای حاصل از چشمهی کبالت ۲۰ با ذزهای مربوط به نمونههای پرتو دهی گردیده و پاسخ FPI و مربوط به نمونههای پرتو دیده در دمای اتاق و در مجاورت هوا اندازه گیری شد. پاسخ PAP به صورت خارج قسمت ارتفاع قله تا قله سیگنال RPA به جرم هر کدام از نمونهها محاسبه و نتایج مقایسه گردید. نتایج به دست آمده از این بررسی نشان میدهد که افزایش کربن در ساختار هیدروکسی اپتایت باعث افزایش پاسخ PPA آن شده و در ذر جذبی بالاتری به اشیاع می رسد.

کلیدواژگان: دزیمتری به روش EPR ، هیدروکسی اپتایت، رادیکال آزاد.

۱. مقدمه

روش طیفسنجی تشدید پارامغناطیسی الکترون (EPR) براساس آشکارسازی گونههای پارامغناطیس مواد یا به عبارتی مراکز پارامغناطیس رادیکالهای آزاد پایهگذاری شده است. یک میدان الکترومغناطیسی قوی خارجی موجب ایجاد اختلاف انرژی ما بین اسپین الکترونها با ممان مغناطیسی 1⁄2+=m و

1-Electron paramagnetic resonance

m=-1/2 شده و باعث جذب تشدیدی باریکه مایکروویو تابنده در دستگاه EPR میگردد. در واقع روش EPR به عنوان یک روش غیرمخرب در آنالیز رادیکالهای آزاد تلقی میشود. با استفاده از دستگاه طیفسنجی EPR میتوان میزان رادیکالهای آزادی که در اثر پرتوگیری در ماده تحت تابش ایجاد شده را اندازهگیری نمود که معیاری برای دُز جذبی به شمار میرود. ارجحیت این روش به عنوان ابزاری جهت کنترل پرتودیدگی مواد (بهویژه مواد غذایی) در حساسیت و دقت بالای این روش

نهفته است [۱]. در میان دیگر کاربردها از این روش در دزیمتری میدان پرتو نیز میتوان استفاده نمود [۲–٥]. تاکنون مطالعات بسیاری در زمینهی طیفسنجی EPR در مورد مراکز پارامغناطیس پایدار که توسط پرتوهای یونیزان در بافتهای معدنی تولید میشود انجام و وابستگی آنها نیز به دُز جذبی پرتو مورد بررسی قرارگرفته است. در این میان مقالاتی نیز پیرامون طبیعت سیگنال EPR ناحیهی بلورین موجود در بخش معدنی استخوان و نیز مینای دندان توسط دیگر پژوهشگران منتشر گردیده است زیرا بخش معدنی و اعظم استخوان و مینای دندان از ماده سرامیکی هیدروکسی اپتایت تشگیل گردیده است.

هیدروکسی اپتایت HAP از مهمترین ترکیبات کلسیم فسفات بوده و ۹۷–۹۵ درصد مینای دندان و ۷۵–۷۰ درصد استخوان دندان و ۷۰–۲۰ درصد استخوانهای بدن را در برگرفته است. این ماده در حالت ایدهال دارای ساختمانی هگزاگونال بوده وتشکیلدهنده بخش غیر آلی استخوان است و سطح کاشتنی را به اجزای غیرآلی بافت پیوند میدهد. هيدروكسى اپتايت يک ماده زيست فعال است که با بافت واكنش شيميايي انجام ميدهد اما اين واكنشها فقط در سطح آن انجام میشوند [٤, ٦–١٠]. در طی روند معدنی شدن هیدروکسی اپتایت بیولوژیکی، یونهای کربنات در شبکه بلوری شرکت میکنند و جایگزین یونهای فسفات و هیدروکسیل می-شوند. با جذب انرژی یونش توسط کریستال هیدروکسی اپتایت، یونهای کربنات الکترون آزاد را به دام میاندازند و مراکز رادیکالهای آزاد تشکیل میشوند. رادیکالهای کربنات فوق-العاده پایدارند بهطوریکه زمان بقای آنها در دمای ۲۵[°]C حدود ۱۰^۷ سال محاسبه شده است. رادیکالهای کربنات توسط بازه وسیعی از تابشهای یونساز مانند پرتوهای ایکس، بتا، آلفا و پروتون و یونهای سنگین ایجاد می شوند [۱۱]. بیش از سه دهه

است که مینای دندان به عنوان یک آشکارساز در داخل بدن انسان شناخته شده است. همانگونه که قبلاً اشاره شد، اهمیت مینای دندان در دزیمتری، به دلیل مقدار زیاد هیدروکسی اپتایت موجود در آن است [۱۲].

در این تحقیق اثر میزان کربن روی پاسخ EPR نمونه هیدروکسی اپتایت سنتز شده به روش شیمیایی تحت تابش پرتوهای گاما مورد بررسی و مقایسه قرار گرفت.

۲. مواد و روش ها ۱.۲. تهیه نمونه به روش شیمیایی

در این مطالعه با استفاده از یک روش شیمیایی هیدروکسی اپتایتی که در ساختارش عامل کربنات وجود دارد ساخته شد. در ابتدا مقدار مشخصی از کلرید کلسیم (CaCl₂) پس از توزین در هفت بالون مجزا ريخته شد. سپس اسيد فسفريک با رعايت نسبت مولى Ca/P = 1/7٦ نسبت كلسيم به فسفات در هیدروکسی اپتایت بیولوژیکی است) به آرامی به هریک از بالونها اضافه شد. همگنسازی خمیر شفاف تولید شده در حین افزودن اسيد فسفريک توسط استيرر و به دليل توليد بخارات سمى، زير هود انجام گرفت. پس از سى دقيقه همگنسازى، ml ۵۰ اسید استیک ۰/۵ مولار جهت تسریع واکنش در طی پنج دقيقه به هر يک از هفت بالون اضافه شد. سپس محلول شفاف بهدست آمده، در هر ظرف با ۷ مقدار مختلف کربنات سدیم که در آنها نسبت CO_3^{-2}/PO_4^{-3} به ترتیب برابر (Na_2CO_3) صفر، ۲، ۵، ۳، ۱۰ ، ۸ و ۱۰ در نظر گرفته شده بود با سرعت ۱ gr/min به طریقی که منجر به رسوب دهی نگردد اضافه گردید. محلول حاصل درضمن اضافهکردن کربنات سدیم مرتباً با استفاده از همزن مغناطیسی به هم زده شد تا نهایتا کُل ماده افزوده به آن حل شد. سپس سود (NaOH) ۲ مولار توسط بورت، قطره قطره به محلول اضافه گردید، تا در PH=۹ بازی ذرات معلق در محلول ظاهر شدند. این ذرات با استفاده از

2-Hydroxyapatite

سانتریفوژ با سیکل ۵۰۰۰ دقیقه/دور پس از طی زمان چهل و پنج دقیقه رسوب کرده و جهت جلوگیری از تشکیل بلور فوراً با استفاده از قیف و کاغذ صافی از هم جدا شدند و در کوره در دمای ۲۰۰۵ به مدت بیست و چهار ساعت خشک شدند و پس از شمارهگذاری برای آنالیز و مشخصهیابی آماده شدند.

۲.۲. آناليز نمونه

در این مرحله برای تعیین ساختار و مورفولوژی هیدروکسی اپتایت تهیه شده از دستگاه XRD مدل X-Ray اپتایت تهیه شده از دستگاه ملک مدل X-Ray مدل B.V.Analytical بهره گیری شد. الگوهای پراش با استفاده از لامپ CuKa در بهره گیری شد. الگوهای پراش با استفاده از لامپ در ولتاژ ۲۰k۷ در بازه °90>20>00 و سرعت روبشی ولتاژ 0.02°/min بهدست آوردن اندازه ذرات حاصل از فرآیند شیمیایی از رابطه شِرر به شکل زیر استفاده شد [۱۳].

$$t = \frac{0.89\lambda}{BCos\theta} \tag{1}$$

در این رابطه، t اندازه دانه کریستالی، λ طول موج مورد استفاده (برای تیوب مس برابر با nm ۱۰/۱۰۵ و E پهنای قله بیشینه در نصف ارتفاع برحسب رادیان و θ بر حسب درجه است. بررسیهای مورفولوژیکی پودرها توسط میکروسکوپ الکترونی عبوری (TEM) مدل EM208S ساخت شرکت فیلیپس انجام شد. همچنین برای تعیین نوع گروه عاملی و پیوندهای موجود شد. همچنین برای تعیین نوع گروه عاملی و پیوندهای موجود در نمونه، از طیفسنج تبدیل فوریه مادون قرمز(FTIR) مدل Genesis ساخت کشور آمریکا در بازه

۳.۲. پرتودهی نمونهها

با توجه به اهمیت مقدار نمونهها در اندازه سیگنال EPR، کلیه نمونههای HAP ابتدا به دقت توزین و بسته بندی گردیدند. سپس با استفاده از چشمهی کبالت -٦٠ مدل PX-30 ساخت

روسیه و موجود در پژوهشکده کاربرد پرتوها با آهنگ دُز ۰/۲٦Gy/S با دقت حدود ۳٪ در بازه ۸۰ kGy برتودهی شدند.

EPR اندازه گیری توسط دستگاه EPR

نمونهها در لولههای کوارتز (با قطر ٤mm) ویژه سیستم اندازه-گیری EPR قرار گرفت. اندازه گیری EPR توسط دستگاه EMS-104 از نوع x-band (فرکانس مایکروویو ۲۹۸۹) ساخت شرکت بروکر آلمان انجام پذیرفت. پاسخ سیستم EPR شامل ارتفاع قله تا قلهی سیگنال با بیشترین دامنه (مشتق اول طیف جذبی) بوده که به جرم نمونهها نرمالیزه شده است. پارامترهای طیفسنجی در این مطالعه عبارتند از دامنه مدولاسیون ۲۸ ه/۲۰، فرکانس مدولاسیون ۱۰۰ ، پهنای روبشی ۳۲ ه/۲۰، قدرت تفکیک ۲۰۲۶، ثابت زمانی ۳۶، زمان جاروب ۲۱ ، بهرهی گیرنده طB ۵۰، و تعداد جاروبها برابر ٤.

۳. نتایج و بحث

شکل ۱ (الف) الگوی پراش ایکس حاصل از ماده هیدروکسی اپتایت تهیه شده که در آن نسبت ³⁻²/PO₄ در این نمودار از است را نشان میدهد. تمامی قلههای موجود در این نمودار از لحاظ موقعیت و شدت تطابق خوبی با نمودار الگوی پراش هیدروکسی اپتایت استاندارد دارد. از مقایسه شکل اشاره شده با شکلهای ۱ (ب و ج) میتوان دریافت که افزایش میزان کربن سبب پهنتر شدن و کوتاهتر شدن ارتفاع قله [۲] شده است. به عبارت دیگر پهنای قله در نصف ارتفاع بیشینه برای قله [۲۰۰] با افزایش میزان کربن افزایش یافته و بهدنبال آن میزان بلوری شدن که تابع ارتفاع قلههاست کاهش مییابد. در نسبتهای کمتر مقدار کربن، میزان بلورینگی بیشتراست، ولی در

100

نسبتهای بالاتر، پهنای قلهها رفته رفته کمتر شده که ناشی از کاهش میزان بلوری شدن نمونههاست.

شکل (۱): الگوی پراش ایکس نمونههای هیدروکسی اپتایت تهیه شده از روش شیمیایی برای نسبت ³ CO₃⁻²/PO⁴: الف) صفر، ب) ۲. ج) ۱۰.

میانگین اندازه دانهها با استفاده از قانون شرر محاسبه و در جدول ۱ درج گردیده است.

جدول(۱): میانگین اندازه دانههای محاسبه شده با استفاده از قانون شرر

برای نمونه های با در صد متفاوت کربن.

میانگین اندازه دانهها (nm)	نسبت ² /PO ₄ ⁻³
19.	صفر
٣.	۱.

با توجه به شکل(۲) با افزایش نسبت کربنات به فسفات، قلههای مشخصه کربنات در طیف FTIR رشد داشتهاند که نشاندهنده افزایش میزان کربن وارد شده به ساختار ایتایت است.

شکل(۲): طیف FTIR نمونههای سنتز شده از روش شیمیایی برای نسبتهای CO3⁻²/PO4⁻³ (۵) ۰، (d) ۱، (c) ۵، (d) ۵، (e)

شکل ۳ تغییرات شدت سیگنال EPR نمونههای هیدروکسی اپتایت را بر حسب تابعی از دُز جذبی نمایش میدهد. در ابعاد ذرات کوچکتر با توجه به اینکه پیوندهای کربنی بیشتری در سطح تشکیل میشوند، انتظار میرود با زیاد شدن نسبت سطح به حجم پاسخ EPR بالاتری بهدست آید [۷]. چنانچه ملاحظه میشود نمونه کربن اپتایت با نسبت ³⁻CO₄⁻²/PO₄ برابر با ۳ دارای شدت سیگنال بالاتری است.

در خصوص نمونههای با نسبت ³⁻²/PO₄ کمتر شدت سیگنال CO₃-²/PO₄ به بالا اشباع می گردد. سیگنال EPR از حدود دُز جذبی kGy به بالا اشباع می گردد. در حالیکه در مورد نمونهی با نسبت ³⁻²/PO₄ را شرابر با ۳ می توان تغییرات شدت سیگنال EPR را در حدود kGy خطی درنظر گرفت.

چنانچه ذکر شد هر چه نسبت ^{3-CO3⁻²/PO4 بیشتر شود انتظار میرود کربن اپتایت حساسیت بیشتری را از خود نشان داده و پاسخ EPR آن بیشتر از بقیه نمونهها شود، ولی مشاهده میشود که نمونه کربن اپتایت تهیه شده برای نسبت ^{3-CO3⁻²/PO4 وCO3</sub> بالاتر از ۳ دارای این ویژگی نبوده و شدت سیگنال کمتری را از خود نشان میدهد.}}

شکل(۳): تغییرات شدت سیگنال EPR نمونههای هیدروکسی اپتایت سنتز شده از روش شیمیایی برای نسبتهای ³⁻²/PO مختلف بر حسب دُز جذبی در گستره دُز بالای پرتوهای گاما.

در این خصوص احتمالات متفاوتی را میتوان درنظر گرفت. اول اینکه کربن وارد شده که عامل ایجاد رادیکال آزاد است طی فرآیند ویژهای میتواند به صورت گاز CO2 از ماده خارج شود. دوم اینکه کسر بیشتر عامل کربنات که میبایست جانشین عامل فسفات یا هیدروکسیل گردد تا پس از پرتودهی بتوان آنرا به صورت یک رادیکال پایدار مشاهده نمود، به شکل بین نشین در شبکهی بلوری قرار گیرد. در این صورت افزایش درصد کربنات باعث افزایش پاسخ EPR نخواهد شد.

در نهایت میتوان چنین انگاشت که به نظر میرسد بلور اپتایت برای جای دادن گروه کربنات در خود ظرفیت ویژهای دارد، که این ظرفیت احتمالاً به محدودیت جاهای خالی و کانالها دربلور باز میگردد.

بسیاری از شرایط ناخواسته و کنترل نشده نیز در هنگام آزمایش وجود دارد که وجود آنها ممکن است بر نتایج تحقیق اثر گذار باشد. مثلاً اینکه چون هیدروکسی اپتایت جاذب خوبی است ممکن است مقداری از گاز دیاکسیدکربن هوا را نیز جذب کند [۱۲]. یا اینکه درجه رطوبت هوا ممکن است شرایط جذب کربنات را تغییر دهد [۱۵].

یون کربنات در صورتی که جایگزین یون فسفات (PO₄⁻³) شود اپتایت نوع B و در صورتی که جایگزین یون هیدروکسیل (OH⁻¹) شود، کربن اپتایت نوع A ساخته می شود. در دیگر گزارش ها برخی مسائلی که در تشکیل کربن اپتایت نوع B یا A مهم گزارش شدهاند عبارتند از مقدار یون کربنات (CO₃⁻²) جایگزین شونده، درجه حرارت در زمان سنتز، نوع و ترکیب شیمیایی مواد اولیه مورد استفاده، سرعت رسوبدهی و اضافهنمودن مواد اولیه به یکدیگر، PH بازی زمان رسوبدهی، دمای سیترینگ و چگونگی رفتار جانشینی در هنگام رسوب-دهی.

٤. نتيجه گيري

مطالعه تغییرات شدت سیگنال EPR بر حسب در جذبی نشان می دهد که شدت سیگنال EPR حاصل از نمونه کربن اپتایت با نسبت ³⁻²/PO₄-20 برابر با ۳ بیشترین شدت سیگنال EPR را از خود نشان می دهد. در خصوص نمونه های با نسبت های کمتر، شدت سیگنال EPR از حدود در جذبی kGy به بالا اشباع می گردد. اما در نسبت های بالاتر برخلاف انتظار کاهش شدت مشاهده شد. به نظر می رسد بلور اپتایت برای جای دادن شدت مشاهده شد. به نظر می رسد بلور اپتایت برای جای دادن گروه کربنات در خود ظرفیت ویژه ای دارد، که این ظرفیت احتمالاً به محدودیت جاهای خالی و کانال ها در بلور باز می-گردد.

٥. مراجع

- W. Stachowicz, G. Strzelczak-Burlinska, J. Michalik, A. Wojtowicz, A. Dziedzic-Goclawska, K. Ostrowski, Application of electron paramagnetic resonance (EPR) spectroscopy for control of irradiated food, Journal of the Science of Food and Agriculture, 58 (1992) 407-415.
- [2] K. Mahesh, Techniques of Radiation Dosimeter, Wily Eastern Ltd, New Delhi, India, (1985).
- [3] K.W. Bögl, D.F. Regulla, M.J. Suess, Health impact, identification, and dosimetry of irradiated food, Institut für Strahlenhygiene(1988).
- [4] F. Ziaie, W. Stachowicz, G. Strzelczak, S. Al-Osaimi, Using bone powder for dosimetric system EPR response under the action of γ irradiation, Nukleonika, 44 (1999) 603-608.
- [5] N. Hajiloo, F. Ziaie, M. Hesami, Use of hydroxyapatite prepared by sol-gel method for gamma ray and electron beam dosimetry, Journal of Nuclear Science and Technology, 2 (2011) 15-21.
- [6] P. Moens, P. Devolder, R. Hoogewijs, F. Callens, R. Verbeeck, Maximum-likelihood common-factor analysis as a powerful tool in decomposing multicomponent EPR powder spectra, Journal of Magnetic Resonance, Series A, 101 (1993) 1-15.
- [7] F. Ziaie, N. Hajiloo, R. Amraei, Comparison of Synthesized Micro-and Nanostructure Hydroxyapatite for EPR Dosimetry, BioNanoScience, 2 (2012) 104-107.
- [8] N. Hajiloo, F. Ziaie, S. Mehtieva, Gammairradiated EPR response of nano-structure

hydroxyapatite synthesised via hydrolysis method, Radiation protection dosimetry, 148 (2012) 487-491.

- [9] F. Ziaie, N. Hajiloo, A. Alipour, R. Amraei, S. Mehtieva, Retrospective dosimetry using synthesized nano-structure hydroxyapatite, Radiation protection dosimetry, 145 (2011) 377-384.
- [10] H. Lanjanian, F. Ziaie, M. Modarresi, M. Nikzad, A. Shahvar, S. Durrani. A technique to measure the absorbed dose in human tooth enamel using EPR method, Radiation Measurements, 43 (2008) S648-S650.
- [11] J. Talpe, Theory of Experiments in Paramagnetic Resonance: International Series of Monographs in Natural Philosophy, Elsevier(2013).
- [12] IAEA-TECDOC-1331, Use of Electron Paramagnetic Resonance Dosimetry with Tooth Enamel for Retrospective Dose Assessment, Vienna: International Atomic Energy Agency, Vienna, Austria, (2002).
- [13] B. Culity, S. Stock, Elements of X-ray Diffraction, Reading: Addition-Wesley, (1978).
- [14] Z. Zyman, M. Tkachenko, CO 2 gas-activated sintering of carbonated hydroxyapatites, Journal of the European Ceramic Society, 31 (2011) 241-248.
- [15] M.T. Fulmer, I.C. Ison, C.R. Hankermayer, B.R. Constantz, J. Ross, Measurements of the solubilities and dissolution rates of several hydroxyapatites, Biomaterials, 23 (2002) 751-755.